

(Kort bemærkning).

**Kent Kirk (KF):**

Hvis hr. Gade havde lyttet, ville hr. Gade have været klar over, at det, der var mit budskab til regeringen, var, at vi ikke ønsker, at regeringen rejser ned til et topmøde med nogle fine ord om den hvidbog, som Kommissionen jo endnu ikke har offentliggjort, og så rejser hjem igen, uden at der sker noget.

Det synes vi er uacceptabelt. Vi ønsker, at man sammen med Folketingets partier tager alle de elementer, der kommer frem i Kommissionens hvidbog, og vurderer, hvorledes man kan bruge dem, så man får gjort noget ved den store arbejdsløshed.

Så har jeg i forbindelse med min tale taget et par enkelte elementer ud, som vi har set i pressen at Kommissionen formentlig har med i sin hvidbog, og dér mener jeg at det er vigtigt, at vi så siger: De elementer skal heller ikke være udelukkede – med den begrundelse, at fleksibilitet måske kan medføre, at man nogen steder ikke kan få den samme løn, som nu har været fastsat gennem flere overenskomster.

Dér er vi nødt til at appellere til arbejdsmarkedets parter om at sige: Er der nogle steder, hvor f.eks. lønnen er en flaskehals for beskæftigelsen og forhindrer beskæftigelse, så må vi tage fat i det. Det samme gjorde sig gældende med hensyn til mit indlæg om skattetryk.

Nu har man bevæget sig den vej, at man prøver at fjerne det personlige skattetryk i Danmark og lægge det over på arbejdsgiverbidraget – altså bruttoskatten – og så er det jo interessant at se, at Europa-Kommissionen formentlig i sin hvidbog advarer imod at gå for langt den vej. De advarer er vi jo nødt til at tage højtideligt. Men jeg håber da, at hr. Gade er enig med mig i, at når vi får hvidbogen – når den er blevet behandlet på topmødet – skal vi også gøre noget ud af de tanker og ideer, der er i den, for ellers har det jo ikke noget formål.

**Charlotte Antonsen (V):**

Debatten om Unionens fremtid er i gang i hvert fald ude i Europa. Men desværre mener vi ikke i Venstre, at den er kommet tilstrækkelig i gang her i landet, heller ikke her i Folketinget.

I Venstre mener vi, at Danmark må være med i debatten om Europas fremtid. Vi vil ikke lade, som om verden gik i stå den 18. maj. Der

er ikke ret lang tid til at tage en debat inden den næste regeringskonference, som finder sted senest i 1996, og vi mener, det er helt centralt, at vi får en lige så god og åben debat, som vi havde forud for folkeafstemningerne.

Vi vil ikke skjule i Venstre, at vi arbejder for at få afskaffet de danske undtagelser; det har vi sagt hele tiden. Vi sagde forud for afstemningen den 18. maj, at de danske undtagelser er et kompromis, som vi accepterer, fordi vi fik et nej den 2. juni 1992; men vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at afskaffe disse undtagelser for Danmark efter en folkeafstemning.

Vi mener, det er uærligt over for befolkningen at påstå, at undtagelserne skal vare evigt. Det er et problem, at Danmarks handlefrihed og indflydelse på grund af disse fire undtagelser er begrænset, og derfor burde alle EF-positive partier tone rent flag og tage en åben diskussion om, hvordan vi kommer videre. Vi ønsker en åben og ærlig debat om Unionens fremtid, og jeg vil da godt kvittere over for udenrigsministeren for hans tale. Når udenrigsministeren begynder at diskutere institutionelle ændringer og demokrati, håber vi i Venstre, at der er tale om en kattelerm for en åben debat, og ikke at der bare er tale om upræcise formuleringer fra en radikal udenrigsminister.

I Venstre respekterer vi som sagt det nationale kompromis, som jo binder os på fire punkter: Forsvarspolitikken, det retlige samarbejde, ØMU'ens tredje fase og unionsborgerskabet; her har vi forpligtet os til at sende spørgsmålene ud til folkeafstemning, inden Danmark går videre på områderne.

Når jeg i dag taler om den danske fremtid i Europapolitikken, vil jeg gerne tage udgangspunkt i den virkelige verden efter den 18. maj. Der er nu skabt klarhed over de politiske rammer og spilleregler i Unionen, men Danmark har stadig væk nogle problemer og nogle undtagelser, og jeg vil specielt fremhæve en af undtagelserne, nemlig det forsvarspolitiske samarbejde. Vi mener, at forholdene i Europa på det forsvarspolitiske område har ændret sig så meget siden den 18. maj, at forudsætningerne for denne undtagelse har ændret sig, og derfor vil vi gerne foreslå her i dag, at der afholdes en folkeafstemning om ophævelse af undtagelsen på det forsvarspolitiske område i forbindelse med det kommende valg til Europa-Parlamentet den 9. juni.